

ละครพูด
๑

เรื่อง

จัดการรับเสด็จ

๙๙
“ จัดการ รับเสด็จ ”

ลครพด ๑ ชุด
๒ ๑

ตัว ลคร

พระยาศรีบุรีรมย์ ผู้ว่าราชการเมืองศรีภิรมย์ (อายุประมาณ ๕๕ ปี)

หลวงอุดมศิริเขตร ปลัดเมืองศรีภิรมย์ (อายุประมาณ ๒๘ ปี)

ขุนวิเศษศิริขันธ์ ยกรบัตร เมือง ศรีภิรมย์ (อายุประมาณ ๓๕ ปี)

นายสังข์เนติบัณฑิต ผู้พิพากษา ศาล เมือง ศรีภิรมย์ (อายุประมาณ ๒๔ ปี)

นายร้อยเอก ขุนอกัยสรเพลิง สัสดี เมือง ศรีภิรมย์ (อายุประมาณ ๔๐ ปี)

นายร้อยโท บาง ผู้บังคับกอง ตำรวจภูธร เมืองศรีภิรมย์

นายทองดี คลังเมือง ศรีภิรมย์ (อายุประมาณ ๒๕ ปี)

๒

นายบุญยืน ผู้ช่วยราชการ เมืองศรีภริมย์

ย้ายมั่ง คนใช้ ของ พระยาศรีบุรีมย์

นายชั้น พลเรือน ชาวบางกอก

คุณหญิงห้อย ภรรยาพระยาศรีบุรีมย์ (อายุประมาณ ๔๕ ปี)

แม่ลำไย ภรรยาหลวงอุดมศิริเขตร์ (อายุประมาณ ๒๐ ปี)

แม่ขจร ภรรยา นายสังข์ (อายุประมาณ ๑๘ ปี)

สถานที่ : จวนผู้ว่าราชการ เมืองภริมย์

สมัย : พุทธศักราช ๒๔๕๖

เลขที่

012809

วันที่

10.FEB.1977

“ จัดการ รับ เสด็จ ”

ฉาก: ห้องรับแขก ด้านหลังมี ประตู ๓ ช่อง เบ็ด
ออกไป มุข นำบ้าน ต่อ มุข เห็น คั้นไม้ ด้าน ขวา แล ซ้าย มี
ประตู ข้าง ละ ๒ ประตู ด้านขวา นั้น สมนมดว่า เป็นห้อง แต่งตัว
และห้อง นอน มี ฉาก ตั้ง บัง เป็น ลับแลใน ประตู ด้านซ้าย
สมมนมดว่า เป็น ห้อง กินเช้า ประตู มี บังตา บรรดา ประตู เบ็ด
ทั้ง หมด ไม่มี บัด เลย มี ม่าน ผ้า โปรง ที่ ผนัง ด้าน หลัง
หว่าง ประตู ติด หัว กวาง ผนัง ด้าน ขวา และ ซ้าย ยังว่างอยู่
ส่วน เครื่อง ตกแต่ง ที่ มุข นอก มี โต๊ะ เก้าอี้ ลาน ชุด ๑
ตั้ง กลาง เก้าอี้ ลาน ปลีก ตั้ง ตรง เสา ๆ ละ ตัว ใน ห้อง
มี โต๊ะ ตั้ง กลาง เก้าอี้ วาง ๆ อยู่ ยังไม่ เป็น ระเบียบ เรียบร้อย
เห็น ได้ ว่า ยัง จัด ไม่ แล้ว กัษ มี กระโต อย่าง ใช้ จุด โคม อัน ๑
อยู่ริม ประตู ข้าง ขวา มี ม่าน ผ้า โปรง กัษ ผ้า สี ต่าง ๆ มี ต

พรว้า และ เครื่อง มือต่าง ๆ วาง รวม ๆ อยู่บนโต๊ะข้าง บน

เก้าอี้ข้าง กับ พื้นข้าง ฯลฯ ฯลฯ

(เมื่อ เบ็ด ม่าน พระยาศรี มุริยมย์ กำลัง ตู แล การ

ตกแต่ง นายทองดี กำลัง ขึ้น อยู่บน กระโต นายบุญยืน

ยัด กระโต อยู่ พระยาศรี แต่ง ตัว มุ่งผ้า ม่วง สีบัวโรย ไล่

ถูเท้า รองเท้า แต่ เลื่อน นั้น แขนง อยู่ที่ หัวกวาง นายทองดี

มุ่ง สีเขียว ไล่ถูเท้า รองเท้า นายบุญยืน มุ่ง สีน้ำเงิน ไล่

ถูเท้า รองเท้า เลื่อน ทั้ง ๒ คน นี้ ก็ แขนง ที่ หัว กวาง)

พระยาศรี

เอ๊ะ! แม่ห้อยอย่างไรรำไรจริงๆ กับ จะ เย็บ ม่าน นิด เดียว

เท่า นั้น ก็ ต้อง ซักซ้า

บุญยืน

ผมไป เร่ง หรือ ขอรับ (ปล่อยกระโต แล้วขยับ จะไป)

ทองคำ

ข้าวๆ! ดุสิตคุณ ละก็ จะปล่อยก็ไม่บอกให้ผม รู้เนื้อรู้ตัว
ด้วย เดี่ยวผม ก็ จะ เอ๊กสะเด็น ลง มา คอหัก ตาย เท่านั้น เอง

บุญยืน

อ้อ! ขอโทษ! (ยี้ดกระโต) ถ้าอย่างนั้นผมก็ไปไม่ได้สิ

พระยาศรี

เอาเถอะ มัน จะ ยี้ด กระโตไว้ ให้เอง

ทองคำ

อย่า เลย ขอรับ คำ สูง

พระยาศรี

อ้อไม่ เปนไร มิได้ นึก เลี้ยว ว่า ฉลอง พระเดช พระคุณ เจ้านาย
ไม่ ถ้อ เลย (เข้าไปยี้ดกระโต)

ทองคำ

(ไหว้) ถ้า เช่น นั้น ผม ขอ ธกัย์โทษ นะ ขอรับ

พระยาศรี

ไม่เป็นไร มีได้ (พูดกับนายบุญยืน) ไปเดือนมาแล้ว
แม่ห้อย หน้อย เถอะ

บุญยืน

ขอรับ (ออกไปทางซ้าย)

พระยาศรี

เต็มที ไม่บอกไม่กล่าวให้รู้ตัว เนิน ๆ หน้อย

ทองดี

ขอรับ ทำอย่างนี้เต็มที อยู่ข้าง จะ ถูก ละครทุก มาก ทำ
ไมไม่ บอก ล่วง นำ ก้น นาน ๆ หน้อย ก็ ไม่ ทราบ

พระยาศรี

เขาว่า ท่าน พระ องค์นี้ เป็น ธรรมนิยม ท่าน จะ ไป ไหน ท่าน ก็
ไปโดยทันที ท่าน ไม่ใคร่ บอก ล่วง นำ ท่าน จะ คิด ธรรม
นิยม นอก มา หรือ อย่างไร ก็ ไม่ ทราบ

ทองดี

การที่ ท่าน ฟัง กลับจาก ยุโรปใหม่ นั้น แลละ ทำให้ จัด รัย รอง
ยาก ต้อง ระวัง มาก หน่อย ท่าน คอย ยุโรป อยู่ ด้วย ถ้า
จัด เหลว ๆ ไหล ๆ ก็ จะ ว่า เรา เปรอ อัน คิวไลซ์ บ้า ถื่อน ไป

พระยาศรี

ก็นั้น นะ ลี ! (ตบตีกระโต กระโตกระเทือน นาย
ทองดี ถั่ว ตก คว่ำ ราม่าน ไว้)

ทองดี

ได้เท่า ขอรบ ไปรด ระวัง หน่อย

พระยาศรี

โอ! ขอโทษ ฉันทเผลอไป (ยัดกระโต ตาม เต็ม)

ทองดี

ขอบ พระเดช พระคุณ

พระยาศรี

ไม่เป็นไร มิได้

ทองดี

พุทโธ! คอผมหัก ก็ไม่เป็นไร หรือ ขอรับ

พระยา ศรี

อ้อ ไม่ใช่เช่นนั้น ที่ฉันว่าไม่เป็นไร มิได้คือในส่วนที่
นาย ทองดี ชอบใจ ฉัน แต่ส่วนที่ นาย ทองดี จะ คอ หัก นั้น
เป็นไร อย่างยิ่ง ฉัน อนุญาตไม่ได้เลย

ทองดี

เป็น พระเดช พระคุณ มาก

พระยา ศรี

ไม่เป็นไร มิได้ เออ! ฉัน นี่ เห็น จะ ชรา เสีย แล้ว

ทองดี

ยัง ขอรับ ยังไม่ชรา อายุ เท่าไรเท่ากำลัง เป็นงาน เป็น
การ ดี ที่เดียว ก็ฝรั่งเขา ยัง ทำ การ งาน ไป จน อายุ ตั้งเจ็ด
สิบ แปด สิบ ได้

พระยา ครี

ก็ฉันไม่ใช่ฝรั่ง มั่ง ค่ำ อะไรนี่ นะ แต่ที่ฉัน มา รู้ คัก ความ
ชรา ของ ฉัน นั้น เพราะ มา รู้ คัก ความ ว่า คัด ฉัน ตู มั่น ไมใคร
เล่น เหมือน แต่ ก่อน ตู นี้ ก อะไร มัน ออก ซ้ำ ๆ ไป

ทองดี

ใน ข้อ โด เปน ต้น

พระยา ครี

ฉัน จะ ชี้ คัก อย่าง ให้ แล เห็น ชัก เจน ได้ ต้น ที่ เปน ต้น ว่า
เวลา นี้ แม่ ห้อย ก็ ยัง เย็บ ม่าน ไม่ แล้ว

ทองดี

ก็ แล้ว อย่าง ไ

พระยา ครี

ก็ ม่าน ที่ ยัง ไม่ แล้ว ก็ ย่อม จะ เอา ขึ้น คัด ไม่ ได้ อยู่ เอง

ทองดี

ถูก แล้ว ขอรบ

พระยา ศรี

✓ และ การ ที่ แก ซั้น ไป ผ่าน อยู่ บน กระโถ นี้ ก็ ไม่มี ประโยชน์
อะ ไร เลย

ทองดี

ข้อ นี้ ก็ จริง อย่าง ไ้ ไ้ ไ้ ว่า

พระยา ศรี

ถ้า ฉั น ไม่ ขรา หลง ลืม แล้ว ฉั น ก็ คง จะ ไ้ บอก ให้ แก ลง มา
เสีย ก่อน เมื่อ ม่าน มา จึง ค่อย บิน ขึ้น ไป ใหม่ ก็ จะ ไ้

ทองดี

ข้อ นี้ ก็ จริง อีก แล ละ ขอร บั ผม ชอบ พระ เตช พระ คุณ ที่ ไ้
เท่า กล่าว ขึ้น ผม เอง ก็ ไม่ ท้น คิด ไป ถึง ถ้า เช่น นั้น
ผม ลง นะ ขอร บั

พระยา ศรี

ลง ก็ ไ้ ฉั น จะ ไ้ ไม่ ต้อง ยึด (พอ นาย ทองดี เริ่ม เก้า

ลง กระโต คุณหญิงห้อง ก็ ถ้อ ม่าน เข้า มา จาก ทาง ซ้าย

นาย บุญ ยืน ตาม เข้า มา) ทองดี! ไม่ต้อง ลง ละ เชิญ
กลับ ขึ้น ไป ใหม่ เถอะ ม่าน มา แล้ว (พูด กับ คุณ หญิง)

ทำไม ชำ นึก เล่า หล่อน

ทองดี

ได้ เค้า อย่า ปล่อย ลี ขอรับ

พระยา ศรี

โฮ! ขอโทษ (ยัด กระโต จน ทอง ดี ขึ้น นั่ง เรียบ ร้อย)

นั่ง แน่น หรือ ยัง

ทองดี

แน่น ละ ขอรับ ขอบ พระเดช พระคุณ

พระยา ศรี

ไม่ เปน ไร มิ ได้! บุญ ยืน มา ยัด ต่อ ไป ที่ เถอะ ฉัน
จะ ต้อง พูด กับ แม่ ห้อย ลัก หน่อย แต่ ถ้า จะ ยัด กระโต ด้วย

พูด ด้วย ก็ คง จะ ต้อง เลี้ยว ทาง ๑ ได้ ทาง ๑

บุญยืน

ผม ยึด เอง ขอรับ (เข้าไปยึด กระตืด)

พระยาศรี

แม่ห้อย ทำไม ม่าน นั้น หล่อน จึง เย็บ ซ้ำ นึก นึก

ห้อย

นี่ คุณ นึก ว่า ดิฉัน เปน นารายณ์ ลีกร หรือ

พระยาศรี

ฉัน จะ ไป นึก อะไร อย่าง นั้น รุงรัง เปลา่ ๆ ฉัน ตาม ตรง ๆ
จะ ตอบ ตรง ๆ หน่อย ก็ ไม่ได้ ต้อง เล่น ลำบัก ลำนวล ทำให้
เสีย เวลา เปลา่ ๆ

ห้อย

คุณ เอง แทะละ พุด ให้ เสีย เวลา เปลา่ ๆ นายทองดี เขา คอย
จะ ตัด ม่าน อยู่ นั้น ก็ มา มัว พุด เสีย อย่าง นี้ เมื่อไร งาน จะ แล้ว

พระยาศรี

เออ! ข้อ นี้ ก็ จริง ถ้า หล่อน พุด ถูก ถูก เช่น นี้ ฉัน จะ เถียง

ทำไม ส่ง ม่าน มาลี (รับ ม่าน จาก คุณหญิง ไปส่ง ให้
นายทองดี) เข้า ทองดี คิด ก็ คิด เสีย เอะ

ทองดี

ขอรับ (คิด ม่าน ต่อไป)

พระยาศรี

เมื่อแต่ ก็นั้น มัน พุด ยัง ค้าง อยู่ มัน ถาม หล่อน ว่า ทำไม จึง ซ้ำ
 หล่อน ไม่ ควร จะ เล่น โวหาร ให้ เปลือง เวลา นี่แหละ เขา จึง
 ว่า ผู้หญิง เข้าใจ ไม่ได้ เลย ว่า การ เสีย เวลา ทำให้ เสีย ประ
 โยชน์ มาก อย่างไร ที่ ถูก หล่อน ควร จะ ตอบ ไป ตาม ความ
 ที่ เปน จริง ว่า ข้อ ๑ คือ อย่าง นั้น ๆ ข้อ ๒ คือ อย่าง นั้น ๆ
 ข้อ ๓ คือ อย่าง นั้น ๆ

ห้อย

ข้อ ๑ คือ คุณ พึ่ง จะเอาม่าน ผืนนั้น มาส่ง ให้ดิฉัน เมื่อแต่ ก็นั้น
 ข้อ ๒ แม่ขจร เขา มา ขอ ยืม จักร เย็บ ผ้า ไป ดิฉัน ต้อง เย็บ

ด้วยมือ ข้อ ๓. ดิฉันมีธุระจะต้องไปดูแลการในโรงครัว
จะมามีเวลาพูดเบื้อยอยู่ที่นี้ไม่ได้

พระยาศรี

นี่เช่นนี้ อ้ายข้อ ๓ นั้นมันไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องมันเลย
เอามาพูดทำไม

ห้อย

เพราะมันเป็นความจริงเช่นนั้น (ตั้งท่าจะไป)

พระยาศรี

เดี๋ยวก่อน เลือดยูนีฟอม ของฉันติดบ่าไว้แล้วหรือ เดี่ยว
ก็จะลืมเสียอย่างคราวงานเฉลิมอีก

ห้อย

ยังไม่ได้ติด

พระยาศรี

นี่! เป็นเช่นนี้ ทำไมหล่อนไม่ติดไว้ให้เสร็จ

ห้อย

ข้อ ๑ เพราะคุณ ได้สั่ง ไว้ให้แม่ น้อย เป็น น้า ที่ จัด เลื่อ ผ้า
 ข้อ ๒ ถ้า ดิฉัน จะ ไป ติด ก็ จะ ว่า ดิฉัน แกร่งแย่ง หึง หวงอะไร
 ต่อ อะไร ไป อีก ข้อ ๓ แม่ น้อย เขา ก็ ไม่ อยาก พัง เลี่ยง
 ดิฉัน เลย ดิฉัน จะ พุด จาก ตัก เตือน อะไร เขา ก็ ทำ หน้า เง้า
 หน้า งอ จน ดิฉัน ขี้ คร้าน จะ พุด เลื่อ อีก แล้ว ข้อ ๔ -

พระยา ศรี

(โบกมือ) พอ ที! พอ ที! หล่อน อธิบาย แจ่มแจ้งพอแล้ว

ห้อย

ยังไม่หมด เนื้อ ความ ข้อ ๔ คือ เลื่อ ของ คุณ สั่ง ไฟ ฟอก
 ที่ตรง หมด ยัง ไม่ได้ คืบ มา (เดิน ออก ไป ทาง ซ้าย)

พระยา ศรี

ข้อ ๕! จบ กัน เลื่อ ฉ้น ไป ติด ตรา : เลื่อ หมด แล้ว จะ
 ทำ อย่างไร กัน

บุญยืน

ผมจะไปเร่งก็ได้ ขอรับ

พระยาศรี

ทีที่เดียว พ่อมหาจำเริญ ฉันจะยึดกระต๊อเอง

ทองดี

ไม่ต้อง ขอรับ ผม แล้วๆ (ลงมาจากกระต๊อ)

พระยาศรี

ถ้าเช่นนั้น นายบุญยืน ไปเร่งเถิด ฉันเหนื่อยจะชอบใจไม่

บุญยืน

ขอรับ (หยิบเสื้อจากหัวกวางมาสวมแล้วออกไปทางหลัง)

ทองดี

ผั่งนี้ จะคิดอะไร

พระยาศรี

คิดรูปหมุ่ข้าราชการนี่เถอะ (หยิบรูปส่งให้นายทองดี)

PL

4209.2

ค 25

ก. 3

~~PL
4209.2
ค 25
ก. 3~~

๑๕

ทองคำ

แหม! ออกวัวปานนี้ ท่านจะเยาะ เอาได้ กระทบ ขอรบ ท่าน
คอยุโรป อยู่ด้วย

พระยาศรี

ก็จะทำอย่างไรได้เล่า ญุ่นที่ มา ถ่ายเขา รบว่า มัน จะไม่
ตกไม่มัว มัน ก็ มัวไป เช่นนี้ จะทำอย่างไร

ทองคำ

รูป หมู เลื้อยน้ำ ดี กว่า กระทบ ขอ รบ

พระยาศรี

ก็ได้เหมือน กัน เห็น จะ ค่อย ยั้ง ชั่ว

ทองคำ

อย่างไร ก็ ค่อยใหม่ หนอย ขอรบ (หยิบรูปไป คิด ผนังขวา
และ หา ไปคิด ข้าง ซ้าย ต่อไป)

(หลวงอุดมศิริเขตร แม่ลำไย กับ แม่ขจร เข้ามา

จากทาง หลังด้วยกัน หลวงอุดม แต่ง นุ่งผ้า สวม เลือบรัดดี

แม่ลำไย แต่ง นุ่งผ้าพื้น ได้เลือบแล ห่มผ้า ไม่มีถุงเท้า

รองเท้า แม่ขจร แต่ง นุ่งผ้าพื้น ได้เลือบ หลวม * ไม่ห่มผ้า

ไว้ผมมวย ถือผ้าปูโต๊ะปักมาผืน ๑)

ขจร

นี่เจ้าคะ ผ้าปูโต๊ะ เห็น จะพอใช้ได้ (ส่งผ้าให้)

พระยาศรี

(คลี่ผ้าดู) ดีทีเดียว งามมาก นี่ฝีมือหล่อนเองหรือจะ

ขจร

เจ้าคะ ปักไว้นานแล้ว ตั้งแต่อยู่ที่โรงเรียนราชินีแม่เจ้าคะ
ดิฉัน เก็บไว้นานแล้วยังไม่ได้ใช้เลย เห็นว่า พอจะใช้ได้

พระยาศรี

ยิ่งกว่าพอใช้ได้ ดีทีเดียว ดีจริงๆ ไม่แกล้งขอ (เอา
ผ้าปูชนโต๊ะ) ถึงแม้คอยูโรปก็เห็นจะไม่ดี อย่างไรทองดี

ทองดี

ขอรับ คง ชม เปาะ เป็นแม่

พระยาศรี

เออ เรื่อง ก็ก อย่างไร คุณหลวง

หลวง อุทุม

ผม ไป พุด กับ มัน แล้ว มัน เล่น ตัว ว่า จะ เอา วัน ละ ๑๐
ตั้ง วาง ประจำ ด้วย ถ้า ไม่ อย่าง นั้น ไม่ ยอม มา

พระยาศรี

พุดไซ้ ก็ เมื่อ มัน รับจ้าง มีสเตอร์ ซะไน เตอร์ อยู่ นั้น เขา
ให้ มัน เดือน ละ ๒๕ บาท เท่านั้นเอง ไม่ ใช่ว่า

หลวง อุทุม

ขอรับ แต่ เดียว นี้ มัน เกิด เป็น คน สำคัญ ขึ้น เสีย แล้ว ตั้ง
แต่ มัน คัด เบี้ย แล้ว ก็ ดู ภูมิ ชั่ว ยิ่ง เดียว นี้ มัน ว่า มัน ได้

เป่น กรรมกร จื่อ ปอ เสีย ชั้น แล้ว มัน เป่น คน สำคัญ ชั้น
แต่ ก่อน มาก จะ รั้ง จ้าง อย่าง กุ๊ อี๋ก ไม่ได้

พระยา ศรี

! อ้าย มัน หรือ ก็ บัด ประตุ ค้ำ ไต้ จริง ๆ ด้วย ก็ เห็น จะ
ยอม มัน

ลำไย

ยอม มัน ทำไม คะ เจ้า คุณ เรา ไม่ ควร จะ รั้ง คน อย่าง มัน

พระยา ศรี

ตุทโธ่ แม่ ลำไย ไม่ รั้ง มัน จะ ทำ อย่างไร เล่า ใน เมือง
ศรี ภิรมย์ ก็มี อ้าย เก้า คน เดียว ที่ ทำ เครื่อง ฝรั่ง เป่น ครั้น
เรา จะ ไม่มี เครื่อง ฝรั่ง ให้ ท่าน เสวย หรือ ก็ ไม่ได้ ดู จะ เป่น
การ เสีย ไป เรา ยิ่ง อยาก จะ ให้ ท่าน มา พบ แต่ ของ ดี ๆ ทั้ง นั้น

ทองดี

จริง นะ ขอรับ ท่าน คอย ยุโรป อยู่ ด้วย

๑๘

ลำไย

ที่เจ้าคุณว่าใน เมือง นี้ มี แต่ เจ๊ก เก้า คนเดียวที่ทำ กับ เซ้า ฝรั่งเศส
ปน นั้น เป็น การ คลาด เคลื่อน ไป หน่อย ยัง มี คน ทำ ได้
อีกคน ๑ บางที จะ ดี กว่า เจ๊ก เก้า อีก

พระยา ศรี

ถ้าหา คน เช่น นั้น มาได้ฉัน จะ ไหว้ ที่ หนึ่ง ที่ เดียว

ลำไย

อยู่ นี้ แล้ว เจ้าคะ (ชี้ แม่ ขจร)

พระยา ศรี

แม่ ขจร ฤา อ้อ! หล่อน ทำ เครื่อง ฝรั่งเศส เป็น ฤา

ขจร

เจ้าคะ

พระยา ศรี

แม่ คุณ! ช่าง เก่งจริง ๆ ดู มี วิชา รอบ ช่าง ควร ไหว้ ที่ หนึ่งจริง

๒๐ :

ขจร

อัย เจ้าคุณ ละก็

พระยา ศรี

ไม่ เปนไร มิได้

ขจร

ดิฉัน ก็ พอ จะ ทำ ได้ สัก สิ่ง สอง สิ่ง เท่านั้น
ปานใด

ไม่ ดิบ ไม่ ตี

พระยา ศรี

เถอะ หล่อน พอ ให้ มี เครื่อง ฝรั่ง ก็ แล้ว กัน
ทรง ตี ได้ ว่า เรา หา เครื่อง ท่าน กิน ไม่ ได้

อย่า ให้ ท่าน

ทองดี

จริง ขอรับ อย่าง ไร ๆ ควร มี เครื่อง ฝรั่ง
อยู่ คง ไป รด อย่าง นั้น เปน แน่

ท่าน คอ ยุโรป

พระยา ศรี

เสมียง อาหาร อะไร หล่อน หา ได้ แล้ว ฤฯ แม่ ขจร

ขจร

ดิฉันไปจ่ายตลาด มาพร้อม กับ คุณ หลวง กับ แม่ ลำไย. หา
ของ มา ได้ พอ ๆ อยู่ แล้ว เจ้าคะ

พระยาศรี

ดี ที่ เตียว ลังเคราะห์ หน้อย เกอะ

หลวง อุดม

(พูด กับ ภรรยา) ฉัน บอกให้ เขา ขน ไป ที่ ครัว แล้ว

ลำไย

ถ้า อย่าง นั้น ไป ครัว เกอะ แม่ ขจร

พระยาศรี

เตียว แม่ ลำไย ช่วย ดู แล จัด ใน ห้อง ประทม หน้อย เกอะ ดู
ให้ เรียบ ร้อย ถ้า ขาด เหลือ อะไร โปรด บอก ฉัน ด้วย

ลำไย

ถ้า เช่น นั้น แม่ ขจร หล่อน ไป ครัว สิ ฉัน จะ ไป ทางนี้ (ลำไย
ออก ไป ทาง ขวา ขจร ทาง ซ้าย)

พระยาศรี

รูป ตีต แล้ว หรือ

ทองดี

แล้ว ขอ วัช

พระยาศรี

มา ช่วย กัน จัด เก้าอี้ เอะ (พระยาศรี กับ ทองดี จัด เก้าอี้
หันหน้า ล้อม โต๊ะ)

หลวงอุดม

อย่าง นั้น ดู มัน ไม่ เก่ อย่าง นี้ ดี กว่า (จับ เก้าอี้ หัน ช้าง
เข้า หา โต๊ะ)

พระยาศรี

ดี ดี เเดียว

ทองดี

ดู ค่อย ลง แผน ยุโรป หน่อย

(นายบุญยืน เข้า มา จาก ทางหลัง ถือ เลื่อ มา ด้วย ตัว ๑)

พระยาครี

เออ! เลือ ฉั้น ฤา

บุญยืน

ขอรับ แต่เห็นจะใช้ไม่ได้

พระยาครี

อ้าว ทำไมเล่า

บุญยืน

เมื่อผมไปที่ตรง ตามได้ความว่า เลือ ใต้เท้า ฟังส่งไป
 เมื่อเข้าน เขายังไม่ได้ลงมือฟอก ผมก็เร่งให้เขา
 ฟอก ขึ้นตัว ๑ ฟอก ฟอก แล้วก็รีบรีด เตารีด ร้อนไปหน่อย
 คน (คมมัน สะพร่าวก็ เลย เป็น อย่างนี้ (คลี่ เลือ ให้ดู มีรอย

ไหม้ ไหว่ กลาง หลัง)พระยาครี

โธ๊ะ! อนิจจัง อนิจจา ตัดใหม่ ๆ แจกเอาเป็นตำ ละ ๓ บาท ก็
 ทั่วอื่น ๆ เล่า

บุญยืน

ยัง ฟอก อยู่ ขอรับ

พระยาครี

อ้อ ต้อง คิด อ่าน เตรียม เพื่อ เหลือ เพื่อ ขาดไว้ (ตะโกน)

เฮ้ย! อ้ายมั่ง (อ้ายมั่ง ออก มา จาก ทาง ซ้าย) นี่ เนะ

ไปบอกแม่หน่อย ว่าให้ เตรียม เครื่อง เลือบ้ำ ของ ข้าไว้ (อ้ายมั่ง

กลับเข้าไป) ดี เหมือน กัน แต่ง เลือบ้ำ ตุ๋น ค่อย เปน หนุ่ม

เปน แน่น ขึ้น (อ้ายมั่ง ออก มา อีก) อะไรวะ

มั่ง

นาย ให้ถาม ว่า จะ แต่ง เต็ม ยศ หรือ ครึ่ง ยศ

พระยาครี

เครื่อง สนาม วะ (มั่ง ออกไป) เออ แล้ว เรื่อง ที่ จะ ให้

เลือบ้ำ ไป เปน กอง เกียรติยศ คุณหลวง ลัง แล้ว ฤา

หลวงอุดม

ผม ขอก ขุนวิเศษ ให้จัดการ นิตเนะ กัน อยู่ แล้ว

พระยาศรี

หวังใจว่า จะ ได้ หลาย คน (อ้ายมั่ง ออก มา อีก) อะไร
อีกเล่า

มั่ง

ทำเืองสั้น หรือ ยาว

พระยาศรี

อู่วะ ! เครื่อง สนาม กางเือง ยาว มี หรือ วะ (มั่ง เข้าไป)
อย่างไร ๆ ควร ให้ ดู เปรน หมวด หน้อย จะ ดี ตาม ที่ ผม
สังเกต ๆ มา แล้ว - (มั่ง กลับ ออก มา อีก) เอา อีก อะไร
อีกเล่าวะ

มั่ง

ติด บ่า หรือ ไม่ ติด

พระยาศรี

อ้ายสั้นตาน ติด ลีวะ เท่า นั้น ก็ ต้อง ถาม ด้วย

๒๖

มั่ง

นายให้มา ตามนี้ ขอรับ (เข้าไป)

พระยาศรี

บอกว่า ดูเขา เถอะ อ้าย บ่าว ผม แต่ละคน ๆ มัน คล้าย ถึง
มากกว่า มนุษย์ ใช้มัน ช่าง ลำบาก เสียจริง ๆ ที่ เตี่ย ให้
ตก นรก เถอะ (อ้ายมั่ง ออกมา) มาอีก มาทำไม จะมา
ถาม ร่ำ ร่ำไร อะไร อีก อ้าย ระวัง

มั่ง

นายให้มา เรียบได้แท้ ว่า บ่ คิดไม่ได้

พระยาศรี

ทำไม คิดไม่ได้ มัน เป็น อย่างไร

มั่ง

มันไม่มี

พระยาศรี

ไม่มี อะไร

๒๑

มั่ง

ไม่มีท่า

พระยาศรี

อะไรไม่มีท่า

มั่ง

ไม่มี

พระยาศรี

ทำไมไม่มี

มั่ง

ไม่มี

พระยาศรี

ขบขัน ผมวันนี้พระเล้าร์เข้าเสียแล้ว ตกกลางเครื่องแต่งตัว
อย่างไร ๆ เบน อันไม่มีหมด จะต้องเปลื้องกายไปรับเสด็จ

ทองดี

ไม่ได้ดี ขอรับได้เท่า

ท่าน ยิ่ง คอยุโรป อยู่ด้วย

บุญยืน

ผมจะไป เร่ง เลื่อ ที่ เวียน จำ อีก บางที บ้าน นี้ จะ แล้ว บ้าง

พระยาครี

บางที จะ ไหว่ เลื่อ อีก แล้ว บ้าง ก็ เปน ได้

บุญยืน

ผม กำ ซับ กำ ซา ไว้ แขง แวง แล้ว ว่า ถ้า ทำ ไหว่ อีก ตัว ๑ จะ
เขียน ๑๐ ที่

พระยาครี

จะ เปน ประโยชน์ อะไร เขียน อ้าย นักโทษ แล้ว จะ ทำให้ เลื่อ
ฉนั้น หาย ไหว่ ได้ ฤา

บุญยืน

ผม จะ ไป ดู ที่ (ออก ไป ทาง หลัง)

(ขุน วิเศษ คิริ ชันท์ เข้า มา จาก ทาง ข้าง หลัง ขุน
วิเศษ แต่ง เครื่อง เลื่อ บ้า พัน แขน เหลือง มือ ถือ กระ ดาษ
แผ่น ๑)

๒๔

พระยาครี

อ้อท่าน ชุน อย่างไร จัดการ รวบรวม เลือบบ้าได้สัก เท่าไร

ชุนวิเศษ

อยู่ข้าง จะลำบาก หน่อย ขอ รีบ เพราะว่า-

มิ่ง

(สกลิต พระ ยาครี และ พุด ช้อน ขึ้น มา) ถ้า อย่างนั้น บ้าไม่

ต้อง ติด หรือ ขอ รีบ

พระยาครี

อู๊วะ! อ้ายผีทเลนี้ ไม่รู้ จัก จบ เลย ไป!

มิ่ง

ไม่ ต้อง ติด ฤา

พระยาครี

ก็ไม่มี บ้า จะเอา อะไร ติดได้เล่า มิ่ง ละ ก็ ไม่มี คอม มั่น
เซ็นล์ อย่าง นี้

มั่ง

✓ พุกโธ่ นายใช้ให้ผมมา เวียน แล้วได้เท่า จะว่าผม เป็น
มันเทศ อย่างไร

พระยาศรี

กูว่า มั่ง เมื่อไร ว่ามันเทศ กูว่า มั่ง นะไม่มี คอมมันเซ็นล

มั่ง

มันเทศ หรือ มันเซ็น อะไร ผมก็ ไม่ ซ้ำทราบ แต่ นายให้ผม มา
เวียน เช่น นั้น

พระยาศรี

พอแล้ว เข้าใจดีแล้ว มั่ง นะไป ได้ (อ้ายมั่ง ออกไป)

อย่างไร ท่าน ขุน

ขุนวิเศษ

ตาม กัน ยาก หน่อย ขอรับ เพราะ เวลา หน่อย แต่ เห็น จะ ได้
ไป เข้า แถว ลัก ๑๔ หรือ ๑๕ คน

พระยา ศรี

พุทโธ่ หยบมือเดียวเท่านั้นเอง

ขุน วิเศษ

ก็จะทำอย่างไรเล่า ขอรับ ต้องจัดไป ตาม มี ตาม เกิด

(อ้าย มั่ง ออกมา อีก)

พระยา ศรี

มาอีก ! มาทำไม

มั่ง

คุณขจร ให้มาเรียน คุณหลวง ว่า มันเซ็นทำไมไม่เห็นส่งไปที่ คร้ว

พระยา ศรี

อะไรนะ

มั่ง

คุณขจร ว่า มันเซ็นทำไม ยังไม่ส่งไปที่ คร้ว

พระยาศรี

นี่อะไรกัน อ้ายนี่บ้า หรืออย่างไร

มั่ง

คุณขจร ว่าไม่มี มันเซ็น จะ ทำ เครื่อง ฝรั่ง

หลวง อุดม

อ้อ ! มันเทศนะ ฤ

มั่ง

นั่น ๆ ๆ ๆ !

พระยาศรี

ซี ๆ พูด ภาษา หมา อะไรไม่รู้

หลวง อุดม

ออกไป ตามผู้ใหญ่อื่น ตูลี ฉันทให้ผู้ใหญ่อื่น เอามา (อ้าย
มั่ง ออกไป ทาง ข้าง หลัง)

ขจร

(โผล่ ประตู ขวา) เจ้าคุณ คะ ซ้ำ บู่ เจ้าคุณให้ ใครไป ทามา

พระยาศรี

ให้อ้าย มั่งไปหา

ขจร

ตุลิจำ ค่ะ จะเอามาให้ เจ้านาย ท่าน ดูพระ องค์อย่างไร
(ยื่น อับให้อับ ๑)

พระยาศรี

เอ๊ะ ! นั่น ซ้ำบู้อะไร กัน (รับ มา เบ็ด ผา ตม) ฮี ! กลิ่น
กล้าจริง ซ้ำบู้อะไร กัน อ้าย มั่ง ! (อ้าย มั่ง กลับ เข้า มา)
นี่ มั่ง ไป ได้ ซ้ำบู้อะไร มา จากไหน

มั่ง

ผมไปหาที่ตลาดไม่ได้ ผมก็แวะ เข้าไป ที่บ้าน คุณ สังข์
เห็น ท่าน โก๋ ๆ คง มี ซ้ำ บู้อะไร ไซ้ ผม ก็ ไป ขอ ซ้ำ บู้อะไร นั้น มา จาก
เจ้า แอ้ว

พระยาศรี

ฮ้ ! พิลึกจริง แม่ ขจร ชนิดนี้เขา เรียก ซ่า บู่ อะไร

ขจร

✓ เขา เรียกว่า คายอลิศ สำหรับใช้ ถู หมา เเคราะห์ดี พระเอน
แม่ ลำไย นึก สง โสย เขา ไป ให้ ดินัน คุ

พระยาศรี

คายจริง ! อ้ายมั่ง มั่ง ! อ้ายบ่าว ขายนาย มั่ง จะทำ ถู ดิตตราง
ละไหม ละ เอา ซ่า บู่ หมา มา ให้ เจ้า นาย ถู พระองค์ ก็ ได้ อ้าย
ระยา ! (เตะ อ้ายมั่ง ๆ หนี ออกไป จาก ห้อง)

ทองดี

✓ แหม ! เเคราะห์ ดี จริง ๆ คุณ ขจร ตรวจตรา เสีย ก่อน ถ้า มี คน นี้
ทิ้งไว้ ให้ ทรง ละ ก็ แย่ ที่ เดียว ท่าน ยิง คอ ยุโรป อยู่ ด้วย

พระยาศรี

ก็ นี่ จะ ทำ อย่างไร กัน

๓๕

ขจร

ดิฉัน มีสำมู่ที่พอจะใช้ได้ ให้ไปเอาที่บ้านแล้ว ประเดี๋ยวมา

พระยาศรี

อื่น ๆ เรียบร้อยดี แล้ว หรือ แม่ขจร

ขจร

เจ้าคะ ก็ เรียบร้อยดี แต่เตียง ปู่ กระดานไว้ ดิฉัน ให้เอา
ออก เลี้ยว แล้ว

ทองดี

ถูก ขอรับ ท่าน คอยยุโรป คงโปรดเตียงให้เป็น สะปรัง

ขจร

ผ้าปูผ้าคลุม ก็ เรียบร้อยดี หมอน อยู่ข้าง จะแขงไป ดิฉัน
ให้แม่ลำไย ยัดใหม่

พระยาศรี

ดีแล้ว ดีแล้ว ขอบใจ หล่อน ทั้ง แม่ลำไย ด้วย

ขจร

การ อย่าง นี้ ก็ ต้อง ช่วย กัน สิเจ้าคะ ดิฉัน จะไป ดู งาน ต่อ ไป
(เข้าไป ทาง ขวา)

(นายร้อยเอก ชุนอกภัยสรวลดิ้ง เข้า มา ทาง หลัง
แต่ง เครื่อง ทหาร เลื่อ เทา บ่าสี ยาน เย็น กาง เกง ขา พอง
สนับ แข็ง และ เกือก สีนํ้าตาล)

พระยาศรี

อ้อ ท่าน ชุน ไป โรง ทหาร มา แล้ว ฤา

ชุนอกภัย

ไป แล้ว ขอรับ ซอบกล จริง ๆ

พระยาศรี

แปล อย่างไร

ชุนอกภัย

คุณหลวงณรงค์ บอก ว่า ไม่ ได้ รับ คำสั่ง จาก กองพล เลย แต่

ไม่เพียงเท่านั้น ยังบอกต่อไปว่าได้ข่าวว่า เสด็จถึง นครสวรรค์ หลายวันแล้ว จะประทับอยู่ราวสามสี่วัน แล้วก็เสด็จล่องกลับ ทางเรือ

พระยาศรี

ฮะ! ผิดไปละ ข่าว ของ คุณหลวง ณรงค์ คงจะไม่ สก เหมือน ของผม เปนแน่ ผมรับ โทร.เลข เมื่อ เข้านี้เอง นี้ นะ

ขุนอภัย

จากไหน ขอรับ

พระยาศรี

จากปากน้ำโพ ไม่ได้ลงชื่อใคร ผมก็เข้าใจว่า คงเป็น เทศา หรือ ปลัด เทศา ลั้ง มา นั้น แลละ

ขุนอภัย

ขอบกล ขอรับ ขอบกล มาก ทำไม ทาง ทหาร จะ ไม่บอก มา ให้รู้กัน

๓๘

พระยาศรี

จะเป็น ตัวต ไม่ เกี่ยว แก่ การ ทหาร กระทบ

ขุนอกัย

ถึง กระนั้น ก็ ควร จะ บอก มา ให้ ทราบ ไว้

พระยาศรี

อย่างไร ๆ เปรียบ ดัง เตรียม ไว้ พร้อม ก่อน

(บัญชี เข้ามา จาก ทางหลัง แต่งตามปรกติ)

พระยาศรี

อย่างไร วาง เอกเวส แล้ว ๆ

สังข์

แล้ว ขอรถ แต่ ยุ่ง อยู่ หน่อย ไม่มี เวลา ตรวจ ผม ร่าง พลา

พัง คดี พลา ด้วย เพราะ ฉนั้น ถ้า มี ผิด พลั้ง ไป บ้าง ขอ

ประทาน โทษ นะ ขอรับ

พระยาศรี

ไม่เป็นไร มี ได้ (รับกระตาส จาก นายสังข์) คอย พัง หน่อย

ผม จะ ลอง อ่าน ดู จะ ได้ คล่อง ๆ ไว้ (อ่าน) “ ข้า พระ
 พุทธรเจ้า ได้ รับ ฉันทา นุ มัต ของ ข้า ราชการ บรรดา ที่ ประจำ รับ
 ราช การ อยู่ ณ คดี อาญา ระหว่าง พนัก งาน รักษา พระ อัย การ
 โจทย์ นาย โฟ นาย ไทร จำเลย ” - ”

ตั้งข

ผิด เลี้ยว แล้ว ขอรบ ผม ชัด แดง แล้ว เจ้า คุณ ต้อง อ่าน ซ้ำ ม
 ไป สิ ขอรบ ผม หา กระ ดาษ เปล่า ไม่ ท้น จึง ร้าง ลง ไป บน
 บรรทัด เก่า

พระยาศรี

ชัด แดง ไม่ อ่าน นะ

ตั้งข

ขอรบ ชัด แดง แปล ว่า ไม่ ใช้

พระยาศรี

(อ่าน) “ ข้า ราช การ บรรดา ที่ ประจำ รับ ราช การ อยู่ ณ
 เมือง ศรี ภิมย์ เพื่อ ขอ ประทาน กราบ ทูล แล่ ดง ความ ขึ้น

ชมยินดี ปรีดาปราโมทย์” (พูด) เอ๊ะ! ตูหลาย อย่าง
นัก นี้ คุณ

ตั้งข

ตัด “ปรีดาปราโมทย์” เสีย ก็ได้

พระยาศรี

ตัด “ชื่นชมยินดี” จะดี กว่า กระ มัง ตูมัน เป็น คำ ธรรม
ตา ๆ อยู่

หลวง อุดม

ผมเห็น “ชื่นชมยินดี” ตูเข้าที่ กว่า “ปรีดา ปราโมทย์”
ตูเป็น รุ้ม เก่า ๆ อย่างไร อยู่

ทองดี

จริง ขอรบ ท่าน คอยูโร อยู่ ด้วย

พระยาศรี

ถ้า อย่าง นั้น คง “ชื่นชมยินดี” ไว้ ตัด “ปรีดาปรา

โมทย์” ออกเสียง (อ่าน) “ขอประทาน กราบทุก แสดง
 ความ ชื่น ชม ยินดี ในการ ที่ได้ผ้า พระบาทได้ ทรง พระ
 อุตสาห เล็ดจ มา จน ถึง เมือง วิ ภิรมย์นี้ ข้า พระพุทธ เจ้า ทั้ง
 ทหลาย พร้อ ม กัน มี ความ ยินดี มอม หน้า ต่ำ ย่อง เข้า ไป ถึง ใน
 บ้าน นาย แดง-” (พูด) เอ๊ะ! ผิด อีก แล้ว กระทบ

สังข์

ชืด แดง ไม่ใช่ หรือ ขอรับ

พระยาศรี

ชืด น้ำ เงิน

สังข์

น้ำ เงิน ก็ ขำ เหมือน กัน ขอรับ

พระยาศรี

อ้อ! แดง หรือ น้ำ เงิน แปล ว่า ไม่ อ่าน เหมือน กัน เข้าใจ ละ
 (อ่าน) “มี ความ ยินดี ถวาย คำนับ รับ เล็ดจ ได้ ผ้า พระบาท
 ด้วย ความ เต็มใจ-” (พูด) เอ๊ะ! ดี นี้ ตอน นี้

หลวง อรุณ

เลี้ยงไก่ เจียบ ที่ เตียว ขอรับ

ของดี

เหมาะๆ นึก ท่าน คอ ยุโรป

พระยาศรี

(อ่าน) “ ถวาย คำนัย รับ เลี้ยง ไก่ ด้ว้ พระ บาท ด้วย ความ
เต็มใจ ข้า พระ พุทศ เจ้า มา รำ ลึก ถึง พระ อุตสาห ของ ไก่ ด้ว้
พระ บาท ที่ได้ เลี้ยง ไป ศึกษา วิชา การ ณ ยุโรป ได้
✓ ทรง พระ สติ บัญญา สามารถ ทรง รอบ รู้ ใน ทาง ลัก ทรัพย์ และ
ทำ ร้าย เจ้า ทรัพย์ โดย อา การ อัน ทา รุณ ”

สังข์

ไม่ใช่ ขอรับ! แล้ว กัน ไก่ ท้าว ทำไม อ่าน เถี่ย ไป อย่าง นั้น
ชืด แดง ชืด น้ำ เงิน ไม่ใช่ อย่างไร เล่า ขอรับ

พระยาศรี

นี่ ไม่ใช่ แดง ไม่ใช่ น้ำ เงิน ชืด ต่ำ

ตั้งชื่อ

คำก็เหมือนกัน แหะละ ขอรับ

พระยาศรี

ก็ คุณใช้ดินดอ หลายดี นึกนี้ ผมก็ ฉงน ดี

(นาย ร้อยโท บาง นาย ตำรวจ ภูธร เข้ามา ทางหลัง

แต่ง เครื่อง ตำรวจ ภูธร เลื่อเทา กางเกงดำ สนับแข้ง

แล เกือก สี น้ำตาล)

พระยา ศรี

อะไร

ร, ท, บาง

มี คน ๆ หนึ่ง ประพฤติชอบกมล มาก มายืน มอง ๆ ที่
หน้าจวนนี้ แล้ว ก็หัวเราะ กึก ๆ

พระยา ศรี

บ้าๆ

ท,ว, บาง

ไม่บ้า พุดจา ก็ เป็น เรื่อง เป็นราว ผม เห็น ท่าทางชอบกล
 สั่งให้ ตำรวจ จับ ก็บอก ว่าไม่ ต้องจับ แล้ว เดิน เข้า มา หา
 ผม ดี ๆ ผม ชัก ตุว่า ต้องการ อะไร ก็หัวเราะ ก๊ก ๆ แล้ว
 บอก ว่า อยาก จะได้ พบได้ เท่า ลัก หน่อย

พระยาศรี

มี ธุระอะไร

ร, ท, บาง

ผม ถาม แล้ว ตอบว่ามีธุระ แต่ จะต้องบอก แก่ได้ตัวเอง.

พระยาศรี

เฮ้! คั่นใน เนื้อตัว แล้วๆ มี อะไร -

ร, ท, บาง

คั่น แล้ว ไม่มี ล้าตราบูธ อะไร เลย

พระยาศรี

บอก ชื่อ หรือเปล่า

ร, ท, บาง

ไม่ยอม บอก บอกว่าได้เท่าเห็นคง รู้จัก ให้การแต่ว่า
 เป็น พลเรือน ชาว บางกอก พอ มีอันจะกิน ที่มานี้มาเที่ยว
 แต่ มี ธุระ นิดเดียว ที่จะ ขอ มาเรียนได้เท่าเท่า นั้น

พระยาศรี

ชอบ กล ไป หาตัว เข้ามา นี้ที่ๆ

(นายร้อยโทบางออกไป ที่มุข พัก หน้าไปข้างนอก

จึง มี ตำรวจ ภูธร คน ๑ คุ่ม ตัว นายชั้น เข้ามา ทาง หลัง นาย

ร้อยโท บาง กำกับ เข้ามา ใน ห้อง นายชั้น แต่งตัวอย่างเก๋

นุ่ง ผ้าม่วง ลี ชมภู ถุงเท้า รองเท้า เลื่อ ก็ ลี ชมภู หมวก

สัก กระ หลาด ชาว ซอย แดง พอ เข้า มา ถึง ใน ห้อง คำ นี้

พระยาศรี แล้ว หัว เราะ :)

พระยา ศรี

อ้าย ชั้น ! หมายถึงใคร

ชั้น

✓ ผมเองชอบรับ (พูดกับข้าราชการอื่น ๆ) ผมนี่งงภรรยา
ของ เจ้า คุณศรี. หรือ ถ้าจะ พูดให้ ถูก ก็ว่า น้องภรรยา เภา
เพราะ ท่านได้ ทั้ง พี่สาว ผม เสีย เมื่อสามเดือน นี้อเอง

พระยา ศรี

ทำไม ต้อง มาโฆษณา ที่นี้ ด้วย ก็ไม่รู้ได้

ชั้น

ได้เท่าไร ชอบ หรือ ชอบรับ ถ้า เช่นนั้น ผมขอ อภัยโทษ

พระยา ศรี

เอ็ง มีธนะ อะไร ก็พูดมา ถ้า จะมา ล้อ ขำเล่น เท่า นั้น ละก็
ไล่หัวไป ขำมี ธนะ จะ ต้อง จัด เตรียม การรับ เลด็จ -

ชั้น

(หัวเราะ) ฮะ ๆ ฮะ ๆ ขว้อยเหลือเกิน

พระยา ศรี

อ้ายนี่ บ้ากระมัง ที่

๔๗

ชั้น

ไม่ต้องเตรียมก็ได้ ขอร้อง (หัวเราะอีก)

พระยาครี

กองการอะไรของเอ็ง

ชั้น

(หัวเราะ) เพราะการของผมนู๋จึงพูด ผมแหละเป็นตัว
การ สะๆ สะๆ

พระยาครี

เป็นตัวการอย่างไร

ชั้น

ผมเองเป็นผู้ส่งโทรเลขมาจากปากน้ำโพ

พระยาครี

อะ! อะไรนะ

ชั้น

ผมเอง เป็นผู้ส่งโทรเลข มาสั่งให้เจ้าคุณ เตรียม การ รับเสด็จ
เร็ด ทูต อะไร ๆ ที่จริง พระ องค์ท่าน เสด็จลง เรือ ล่องไป ปาก
น้ำโพ แต่ เมื่อ เข้า นี้ แล้ว

(ทุก คน พา กัน ตกตลิ่ง นายชั้น เห็นได้ ช่อง ก็ ออก
เบ็ด หนี ไปทาง หลัง ตำรวจ รุกข ตั้งท่า จะไป นายสังข์ ยกมือ
ห้ามไว้)

สังข์

ข้า ก่อน อย่า วุ่นวาย ไป เลย คุณบาง จัดการ ให้ใคร ตามไป
ถ้าไม่ ไป ก่อ เหตุ อะไร ขึ้น อีก ก็ อย่า ไป จับ ไป กุม ก็ ดี กว่า

พระยาตรี

เฮ้ ! ทำไม คุณ รุกข เช่น นี้

สังข์

ขอให้ ได้ ทำ ครอบ รุกข ให้ ดี หน่อย อ้าย เรื่อง นี้ ถ้า เจิง แซ่
มาก เภา ก็ จะ ยิง อาย มาล เพราะ เภา แพ้ รุกข นี้ เต็ม ตัว มัน ทำ

เสีย ภายไม่มี ทาง กระตัก ที่เดียว จะจับ ตัว มันก็ จะต้อง พ้อง
จะ พ้อง มัน ว่า กระไร

ขุนวิเศษ

พ้องว่า ปลอมโทรเลขไม่ได้ ฤ

สังข์

ทำไม มัน ลง ชื่อใคร ปลอม มา หรือ ขอรับ

พระยา ศรี

เปล่า ไม่ได้ ลง ชื่อใคร

สังข์

นั่น ! จะจับ มัน ชื่อนั้นก็ ไม่ ถนัด เสียแล้ว จะ พ้อง มัน ว่า กระ
ไร พ้องว่า มัน หลอก เรา จน เรา พา กัน บัดชบ เชื่อ มันไป ฤ

พระยา ศรี

ขอบกล ! ขอบกล !

ร.ท. บาง

จะไปรดให้ผม ทำ อย่างไร

พระยา ศรี

ถ้า จัด การให้มัน ขึ้น รถไฟไป เสีย ได้ ละ เบน ดี

ร.ท. บาง

ขอรับ ผม จะ พยายาม จัด การ (ออกไป ทาง หลัง พล
ตำรวจ ไป ด้วย

พระยา ศรี

อ้าย มันมันก็ ทำสำหรับแก้ แค้นแทนพิลากรรมเท่า ^๕มันเอง เสีย
ที่มันจริง ๆ นะ ผ่า ซิ

สังข์

ก็ นึก ว่า ชื่อ ความรู้ ไว่ ก็ แล้ว กัน ขอรับ

ขุน อภัย

ผม ว่า แล้ว ไหม ละ คุณ มัน อย่างไร ๆ อยู่

หลวง อุดม

แต่ถ้าจะไม่เชื่อ โทรเลข เมื่อท่านเสด็จ มาจริง ๆ เราก็แย่ง
เท่า นั้น เอง

ขุน วิเศษ

ถ้าผวยว่าเสด็จ มาจริง ๆ เราไม่ได้เตรียมไว้ ก็จะไม่เวียน
ร้อยต่าง ๆ จะพากัน ถูก ขนาก บั่น

ทองคำ

จริง ขอรบ ท่าน ยิง ขอยุโรป อยู่ ด้วย

(อ้าย มั่ง ออก มา จาก ทาง ซ้าย)

มั่ง

นาย ให้มา ถาม ว่า ไต้เท้า เมื่อ ไท่จะ เข้า ไป แต่งตัว

พระยาศรี

อ้ายชาติหมา ! อ้ายกาก มนุษ ! ไป ให้พ้น ! ไป ! (ไล่เตะอ้ายมั่ง)

บิด ม่าน

012569

10555 1077

